

عنوان مقاله:

منطق و جهان نگرش سیاست خارجی دولت روحانی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین المللی، دوره 10، شماره 34 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

محمد محمودی کیا - عضو هیئت علمی پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی

خلاصه مقاله:

چکیده با پیروزی حسن روحانی در یازدهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران و ظهور جریان موسوم به اعتدال گرایی، شاهد بروز گونه متفاوتی از کنش در عرصه سیاست داخلی و سیاست خارجی کشور هستیم. در همین راستا، تعامل گرایی، چندجانبه گرایی، خروج از انزوا و شکست حصر بین المللی ناشی از تحریم های شورای امنیت سازمان ملل متحد؛ از جمله مهم ترین جهت گیری ها و اولویت های سیاست خارجی دولت یازدهم عنوان شد. این رویکرد، در ماه های نخست روی کار آمدن دولت یازدهم، به دستیابی به توافق موسوم به برجام منجر شد که به نظر می رسد این سند و توافق بین المللی موجب گشایش در روابط خارجی کشور و نیز دستیابی به الگوی موافقی از همکاری جمعی برای حل مسائل حاد سیاست بین المللی شده است. ازاین رو، این پژوهش چنین استدلال می کند که منطق اقدام در عرصه سیاست خارجی دولت یازدهم تا حد بسیاری متأثر از راهبرد چندجانبه گرایی است و این که منطق یادشده در چارچوب یک جهان نگرش خاص و ملهم از بن نگرش های دینی و ارزشی محیط سیاسی داخلی، بر اساس ویژگی ضد هژمونیک گرایی انتظام یافته است. لذا، بر اساس این تحقیق، سیاست خارجی دولت یازدهم را می توان در چارچوب نوعی سیاست خارجی «چندجانبه گرای ضد هژمونیک» تحلیل و بررسی کرد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: سیاست خارجی، دولت یازدهم، ضد هژمونیک گرایی، چندجانبه گرایی، تعامل گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1397368>

